

Voorlopige reactie op nota Maatschappelijke participatie.

L.S.,

Wij betreuren het dat wij pas laat in het traject deze nota hebben toegestuurd gekregen. We hebben dan ook niet de tijd om nu al een definitieve reactie te geven maar komen daarmee na onze reguliere vergadering van 12 februari as.

In grote lijnen kunnen wij instemmen met dit plan, ware het niet dat wij met een aantal prangende punten grote moeite hebben en hiervoor dan ook graag een oplossing willen zien.

Maatwerk

Het gaat ons met name om het ontbreken van het leveren van maatwerk.

In hoeverre wordt er bij participatie uit gegaan van maatwerk?

Hoe worden de (on-)mogelijkheden van de cliënt zorgvuldig ingeschat?

De te volgen trajecten horen aan te sluiten bij de competenties van de cliënt en de draaglast en draagkracht van die cliënt.

Hoe gaat de gemeente de vinger aan de pols houden tijdens de tewerkstelling?

Laat ze de begeleiding van de cliënt volledig over aan de organisatie waar men te werk is gesteld?

Wat gebeurt er bij problemen tussen de cliënt en de tijdelijke werkgever?

Weet de cliënt welke weg zij/hij moet bewandelen in dit soort gevallen?

Hoe garandeert de gemeente dat de cliënt tijdens de te werk stelling ook daadwerkelijk dat doet wat is afgesproken en niet ingezet voor andere zaken?

Rechten

Wij missen in deze nota een concrete beschrijving van de rechten van de cliënt. Wordt de cliënt op de hoogte gebracht van haar/zijn rechten? Het lijkt alsof het aangaan van een traject in de participatie een kwestie van slikken of stikken is. Wij vragen ons af wat mensen kunnen doen wanneer ze naar hun eigen oordeel in een verkeerd traject zijn ingedeeld zonder direct geconfronteerd te worden met een sanctie.

Is er in alle redelijkheid overleg mogelijk?

Waar kan de cliënt terecht voor hulp of advies als hij er niet meer uit komt met zijn/haar coach?

Wat gebeurt er met een cliënt wanneer er ondanks voldoende inspanningen niet in wordt geslaagd werk te vinden?

Het is onduidelijk of cliënten door het volgen van een werkervaringstraject hun langdurigheidstoelage verliezen. Het is onwenselijk dat mensen voor hun positieve inzet beloond worden met het verlies van hun langdurigheidstoelage voor minimaal 3 jaar. Het is echter wel wenselijk dat mensen bij positieve inzet positief beloond worden middels een bonus.

Mocht een vrijwilliger kosten moeten maken voor het doen van onbetaalde arbeid en de organisatie deze niet vergoeden, mag de vrijwilliger dit traject dan weigeren?

Mocht een client extra gerelateerde kosten moet maken om een werkervaringsplaats cq onbetaald werk te accepteren, welke niet vergoed wordt door bedrijf of de organisatie, kan de cliënt dit werk dan weigeren?

Tot zover onze tijdelijke reactie. Uiteraard zijn wij bereid onze reactie nader toe te lichten.

Met vriendelijke groet,

A. Hoekstra
Cliëntenraad Soc. Zekerheid Hoogeveen